

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR.479/2011

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. .X.S.R.L., înregistrată la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr. 909528/13.12.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal .X. Sud prin adresa nr..X./07.12.2010 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. X/13.12.2010 asupra contestației formulate de **S.C. .X.S.R.L.**, cu sediul în Satul .X.v, Comuna .X.v, Județul .X., CUI .X..

S.C. .X.S.R.L. contestă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./27.10.2010 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./27.10.2010 întocmit de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal .X. Sud pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accize;
- .X. lei taxa pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări de întârziere aferente;
- .X. lei penalități de întârziere aferente.

În raport de data emiterii deciziei contestate, respectiv **27.10.2010**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind depusă la poștă în data de

25.11.2010, așa cum rezultă din ștampila poștei aplicată pe plicul aflat în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X.S.R.L.**

I. Prin contestația formulată S.C .X.S.R.L. solicită admiterea contestației și anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./27.10.2010 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./27.10.2010 de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal .X. Sud și exonerarea sa de la plata sumei totale de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accize;
- .X. lei taxa pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări de întârziere aferente;
- .X. lei penalități de întârziere aferente.

În motivarea contestației societatea arată că declarațiile vamale nr..X./MRN-10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN-10OCT.X./18.08.2010 au fost supuse la două controale ulterioare.

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./15.09.2010 au fost supuse controlului ulterior Declarațiile vamale nr..X./MRN-10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN-10OCT.X./18.08.2010 stabilindu-se obligații suplimentare de natura taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată. Prin Procesul verbal de control nr..X./15.09.2010 care a stat la baza emiterii deciziei de regularizare s-a precizat că pentru marfa în cauză nu se datorează acciză în vamă.

Societatea susține că la data de 27.10.2010, Biroul Vamal .X. Sud a efectuat un nou control vamal ulterior al Declarațiilor vamale nr..X./MRN-10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN 10OCT.X./18.08.2010.

În urma acestui al-2-lea control ulterior, organele vamale au menținut încadrarea tarifară stabilită prin Decizia nr..X./2010, însă în mod "total nelegal și abuziv" a stabilit că societatea datorează accize în vamă calculând totodată și accesoriile aferente.

Societatea consideră că prin efectuarea a două controale vamale de reverificare cu privire la același import și aceeași materie impozabilă au fost încălcate prevederile imperative ale art.105 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, întrucât de la data primului control vamal situația a rămas neschimbată, neintervenind nici un fel de informație ori date suplimentare care să nu fi fost cunoscute de către organele vamale la data aceluși control.

Pe fondul cauzei, societatea arată că tutunul expandat importat nu se încadrează în categoria tutunului de fumat, în conformitate cu dispozițiile Codului fiscal, această marfă neavând la momentul importului statutul de marfă accizabilă astfel cum în mod greșit au reținut organele vamale.

În concluzie, societatea învederează că în condițiile în care tutunul expandat importat nu poate fi fumat fără a fi înainte prelucrat industrial, nu este destinat consumului direct către populație, fiind folosit numai în procesul tehnologic la fabricarea țigaretelor, proces în care suferă substanțiale transformări industriale, rezultă cu claritate că singura încadrare tarifară corectă pentru acest tutun expandat și care respectă dispozițiile legale aplicabile este cea menționată în cuprinsul Declarațiilor vamale nr..X./MRN-10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN-10OCT.X./18.08.2010, respectiv la codul tarifar .X..

Totodată referitor la clasificarea tarifară propusă prin Certificatul de analiză nr..X./31.08.2010 emis de A.N.V. – Direcția de Autorizări Laboratorul Vamal Central, societatea o consideră nelegală și nejustificată, având în vedere concluziile Certificatului de analiză nr..X./31.08.2010.

Chiar și într-o situație ipotetică în care s-ar fi putut aprecia că tutunul importat s-ar fi încadrat la o altă secțiune care ar fi presupus plata accizei, societatea precizează că Biroul Vamal .X. Sud nu avea dreptul de a stabili obligația de plată suplimentară a accizei, în contextul în care aceasta :

- a dovedit că deține Autorizația de antrepozit fiscal nr.RO.X./21.06.2004, potrivit căreia societatea este autorizată pentru primirea, producerea, transformarea, deținerea și expedierea, în regim suspensiv de la plata accizelor, produse accizabile (produse finite – țigaretete, alte tutunuri de fumat, materii prime – tutun destinat rulării în țigaretete, alte tutunuri de fumat) și

- a demonstrat cu documente justificative faptul că tutunul importat a fost amplasat imediat după import în antrepozitul fiscal și deci în regim suspensiv de la plata accizelor, fapt confirmat de altfel în mod expres chiar de către organele vamale în cuprinsul Procesului verbal de control nr..X./27.10.2010.

Potrivit dispozițiilor art.206 ind.6 alin.(1) din Codul fiscal, accizele devin exigibile în momentul eliberării mărfurilor pentru consum, iar în conformitate cu art.206 ind.7 alin.(1) lit.d) din același act normativ, eliberarea pentru consum reprezintă importul de produse accizabile chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate imediat după import în regim suspensiv de accize.

Societatea susține că a dovedit organelor vamale faptul că tutunul importat a fost amplasat imediat după import în antrepozitul fiscal și, deci, în regim suspensiv de la plata accizelor.

Pentru considerentele arătate societatea solicită admiterea contestației și exonerarea de la plata obligațiilor suplimentare stabilite prin actele atacate.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./27.10.2010 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./27.10.2010 de reprezentanții Biroului Vamal .X. Sud, organele de control vamal au procedat la reverificarea Declarațiilor vamale nr..X./MRN - 10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN - 10OCT.X./18.08.2010, stabilindu-se că mărfurile care au făcut obiectul importului sunt mărfuri accizabile, iar pentru deplasarea acestora în regim suspensiv de la plata accizelor de la locul de import, titularul ar fi trebuit să fie expeditor înregistrat în sensul art.206 ind.3 pct.14 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, caz în care ar fi trebuit să prezinte autorizația de expeditor înregistrat.

Intrucât titularul nu a prezentat autorizația de expeditor înregistrat, deplasarea mărfurilor accizabile în cauză nu s-a efectuat în regim suspensiv de la plata accizelor imediat după momentul importului, nefiind aplicabile dispozițiile art.206 ind.30 alin.(2) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Mărfurile în cauză nu au fost plasate imediat după importul acestora într-un regim suspensiv de accize, astfel încât accizele devin exigibile la momentul importului, în condițiile art.206 ind.7 lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile art.206 ind.5 lit.b), ind.7 alin.(1) lit.d), ind.30 alin.(2) lit.b), ind.9 alin.(1) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sarcina societății au fost calculate accize în sumă de .X. lei, iar în conformitate cu art.136 alin.(1) și art.139 alin.(1)

din același act normativ a fost calculată taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Aferent acestor obligații principale au fost stabilite majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Cauza supusa soluționării o reprezintă legalitatea emiterii Deciziei pentru regularizarea situației contestată, în condițiile în care, din instrumentarea speței nu rezultă dacă la momentul emiterii celui de al doilea titlu de creanță pentru aceeași declarație vamală de import reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației nr..X./27.10.2010, organul vamal a avut la dispoziție elemente noi, necunoscute la momentul emiterii primului titlu de creanță, reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației nr..X./15.09.2010.

În fapt, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal contestată este urmarea unui al -2-lea control vamal asupra Declarațiilor vamale nr..X./MRN-10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN-10OCT.X./18.08.2010 prin care societatea a pus în liberă circulație tutun expandat.

Potrivit precizărilor organelor vamale din cuprinsul Procesului verbal nr..X./15.09.2010 care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./15.09.2010, la momentul importului, societatea a înscris pe declarația vamală codul regimului vamal de punere în liberă circulație simultan cu introducerea în consum de mărfuri care nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Primul control vamal reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./15.09.2010 emisă în baza Procesului verbal nr..X./15.09.2010 a statuat că "accizele aferente mărfurilor declarate, în sumă totală de .X. lei, care au fost garantate la Biroul Vamal .X. Sud cu Scrisorile de garanție nr.61/.X./02.06.2010 și nr.80/.X./07.07.2010, respectiv prin deblocarea din depozitul titularului a sumei de .X. lei trebuie să fie disponibilizate, întrucât nu se datorează în vamă, în

cauză fiind aplicabile dispozițiile art.206 ind.7, art.206 ind.3 pct.3 și pct.11, art.188 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare” - fila 6 a Procesului verbal nr..X./15.09.2010 existent în copie la dosarul cauzei.

Biroul Vamal .X. Sud a informat cu adresa nr..X./09.09.2010 Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., ca urmare a expertizării mărfii înscrisă în Declarațiile vamale nr..X./MRN-10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN-10OCT.X./18.08.2010, că aceasta este accizabilă, solicitând luarea măsurilor în ceea ce privește înregistrarea acesteia ca marfă accizabilă în evidențele antrepozitului fiscal.

În drept, art.100 alin.(3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

"Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune."

De asemenea, art.78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

"1.Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2.Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil că ele să fie prezentate.

3.Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun. "

Prin urmare, posibilitatea reverificării este reglementată de art.100 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, **respectiv, în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete.**

Astfel, în speță, luând în considerare faptul că autoritatea vamală a stabilit prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./15.09.2010 că pentru marfa importată cu declarațiile vamale supuse controlului nu se datorează accize în vamă, o reverificare a declarației vamale în cauză nu mai este posibilă decât în situația existenței unor elemente noi, necunoscute la momentul primului control vamal ulterior.

Din actele existente la dosarul cauzei nu rezultă că la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./27.10.2010 prin care au fost calculate diferențe de obligații vamale aferente Declarațiile vamale nr..X./MRN-10ROCT.X./09.08.2010 și nr..X./MRN-10OCT.X./18.08.2010 au stat alte date decât cele existente la momentul primului control vamal ulterior materializat prin emiterea Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./15.09.2010 ori că respectivele informații ar fi fost **inexacte sau incomplete.**

Organele vamale au stabilit accize în sumă de .X. lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei au emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./27.10.2010 astfel încât controlul vamal efectuat în octombrie 2010 intră sub incidența art.100 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.

Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./15.09.2010, reprezintă un act administrativ de autoritate întrucât este emisă de un organ administrativ, respectiv Biroul Vamal .X. Sud, în baza și în vederea aplicării legii pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ.

Acest act administrativ a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice față de **S.C .X.S.R.L.** pentru importul vizat, menționat expres în cuprinsul actului de control vamal.

În conformitate cu cele precizate, organele vamale puteau efectua reverificarea acelorasi operațiuni vamale doar în condițiile în care constatau, ulterior, că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete, conform prevederilor art.100 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, respectiv elemente care țin de situația de fapt nicidecum

aspecte vizând incidența actelor normative asupra aceleiași situații de fapt neschimbată la data întocmirii primei decizii de regularizare.

Organul de soluționare nu poate reține ca motiv de reverificare faptul că, organul vamal a solicitat lămuriri cu privire la situația mărfurilor puse în liberă circulație cu declarațiile supuse controlului, întrucât nimic nu îl împiedica să amâne emiterea Deciziei de regularizare în cadrul primului control vamal până la primirea oricăror lămuriri de care considera că ar fi avut nevoie la întocmirea actului de control, întrucât la data primului control ulterior, organul vamal cunoștea că marfa pusă în liberă circulație, respectiv tutunul expandat a fost deplasat de la .X. la magazia societății **S.C. .X.S.R.L.**

În concluzie, întrucât din actele existente la dosarul cauzei nu rezultă care sunt acele elemente noi necunoscute de organele vamale la data efectuării primului act de control, printr-o împrejurare mai presus de voința lor, în cauză, conform prevederilor art.216, alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală conform căruia:

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”, se va desființa Decizia pentru regularizarea situației nr..X./27.10.2010 pentru suma totală de .X. lei, urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza în funcție de existența elementelor noi, în sensul dispozițiilor normative incidente în materie în perioada supusă controlului și celor reținute în motivarea prezentei decizii.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Desfiintarea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./25.10.2010 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./27.10.2010 de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal .X. Sud pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accize;
- .X. lei taxa pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări de întârziere aferente;
- .X. lei penalități de întârziere aferente, urmând ca organele

vamale să reanalizeze cauza în funcție de existența elementelor noi, în sensul dispozițiilor normative incidente în materie în perioada supusă controlului și celor reținute în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,
X